Lietas arhīva Nr. K29-0281-21/7
ECLI:LV:RLPT:2021:0209.15840043220.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021. gada 9. februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Anita Dzērve,
piedaloties prokurorei Oksanai Vasiļevskai,
aizstāvim Mihailam Silinam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ neatļauti iegādājās un pārvadāja narkotisko un psihotropo vielu lielā apmērā bez realizācijas nolūka.

/pers. A/ līdz 2017. gada 6. oktobrim, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotos apstākļos, neatļauti iegādājās personīgai lietošanai narkotisko vielu – kanabiss (hašišs) 0,4225 g –, un psihotropo vielu – gammabutirolaktons jeb GBL (hidroksibutirskābe (GHB) cikliskais esteris) 11,508 g, tas ir, lielā apmērā.

Minēto sevišķi bīstamo narkotisko vielu, kas bija ievietota polietilēna iepakojumā ar salmiņveida aizdari un ietīts baltas krāsas salvetē, un psihotropo vielu, kas atradās plastmasas pudelītē, kas tika ievietota kartona kastītē ar uzrakstu "Osram", /pers. A/, atrodoties narkotisko un psihotropo vielu reibumā, neatļauti pārvadāja automašīnā *BMW 740*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Rīgas pilsētas teritoriju, līdz policijas darbinieki, veicot minētās automašīnas pārbaudi, 2017. gada 6. oktobrī /adrese/, minētās neatļautās vielas atrada un izņēma.

Tādējādi /pers. A/ iegādājās un pārvadāja narkotisko un psihotropo vielu lielā apmērā bez nolūka to realizēt.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā, atzina, izdarīto nožēloja. Lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēti pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas, jo viņš neatļauti iegādājās un pārvadāja narkotisko un psihotropo vielu lielā apmērā bez realizācijas nolūka. Apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurores un aizstāvja viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. un 35. pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, viņa personību, vecumu un veselības stāvokli, materiālo un ģimenes stāvokli, kā arī atbildību mīkstinošos apstākļus un atbildību pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- sodīts administratīvi (lietas 75.-76. lapa);
- agrāk nesodīts (lietas 76. lapa); notiesāts ar Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 253.^{2} panta pirmajā daļā, ar piespiedu darbu uz 220 (divi simti divdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem. Spriedums stājies spēkā 2020. gada 27. oktobrī (lietas 134.-136. lapa);
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka precējies, ir apgādājamie, 11 klašu izglītība, strādā, ir pastāvīga dzīvesvieta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Ar noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 253. pantā, tiek veicināta narkotisko un psihotropo vielu nelikumīga aprite Latvijas Republikā. Apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud sabiedrības drošību, nodarot kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas. Lietojot un izplatot narkotiskās vielas apsūdzētais veicina nelegālu narkotisko/psihotropo vielu izplatību, kas atstāj iespaidu uz valsts ekonomisko un labklājības izaugsmi, jo, lietojot narkotiskās vielas, to lietotāji kļūst darbnespējīgi, un vēlākā laika periodā tie jāuztur par valsts piešķirtajiem sociālajiem pabalstiem, turklāt realizējot narkotiskās/psihotropās vielas un tā rezultātā gūstot vieglu peļņu, apsūdzētais nav

ieinteresēts atgriezties legālā darba tirgū un legāli pelnīt iztikas līdzekļus savu vajadzību apmierināšanai.

Prokurore lūdza /pers. A/ sodīt pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem 2 (diviem) mēnešiem, probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, un galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšanu uz 3 (trim) gadiem 2 (diviem) mēnešiem 27 (divdesmit septiņām) dienām, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Aizstāvis prokurores lūgto soda mēru lūdza mīkstināt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23. pantu krimināllietās tiesu sprież tiesa, tiesas sēdēs izskatot un izlemjot pret personu celto apsūdzību pamatotību, attaisnojot nevainīgas personas vai arī atzīstot personas par vainīgām noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nosakot valsts institūcijām un personām obligāti izpildāmu krimināltiesisko attiecību noregulējumu, kas, ja nepieciešams, realizējams piespiedu kārtā.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un pārkāpēja interesēm (*A. Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr. 11 (762), 2013. gada 19. marts, 7. lpp.*).

Personai ir konstitucionālas tiesības pieprasīt taisnīgumu, un tiesai ir pienākums katru lietu izskatīt taisnīgi. Lietas taisnīgas izskatīšanas būtisks elements ir piespriestā soda taisnīgums. Taisnīgs sods var tikt piespriests tikai tad, kad tiek ņemti vērā visi lietas apstākļi. Krimināllikumā ir paredzētas iespējas tiesai, ņemot vērā visus lietas apstākļus, personai, kas izdarījusi noziedzīgu darbību, piespriest taisnīgu sodu.

Lai gan /pers. A/ neatļauti iegādājās personīgai lietošanai narkotisko vielu – kanabiss (hašišs) un psihotropo vielu – gammabutirolaktons jeb GBL (hidroksibutirskābe (GHB) cikliskais esteris) lielā apmērā, /pers. A/ uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi bija nesodīts. Vienlaicīgi tiek ņemts vērā /pers. A/ atbildību mīkstinošs un atbildību pastiprinošs apstāklis par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un tiesas ieskatā soda mērķi var sasniegt brīvības atņemšanas soda veidā, nosakot to nosacīti ar pārbaudes laiku.

Tiesa neatstāj bez ievērības to, ka /pers. A/ notiesāts ar Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra spriedumu piespiedu darba veidā, nav nostrādājis 22 stundas, jo saskaņā ar Covid 19 saistītiem epidemioloģiskiem ierobežojumiem piespiedu darba izpildes organizēšana apturēta (lietas 129. lapa).

Nosakot sodu, jāņem vērā Krimināllikuma 5. panta nosacījumi, kas noteic, ka nodarījuma noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, tomēr likumam, kas atzīst nodarījumu par sodāmu, pastiprina sodu vai ir citādi nelabvēlīgs personai, atpakaļejoša spēka nav un tas attiecināms uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanos.

2020. gada 11. jūnija likuma "Grozījumi Krimināllikumā" Pārejas noteikumu 1. punkts noteic, ka "Personas, kuras izdarījušas noziedzīgu nodarījumu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, saucamas pie kriminālatbildības un sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā attiecīgā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā….". Minētie Pārejas noteikumi ir imperatīva tiesību norma un tā jāņem vērā, nosakot sodu personām, kas izdarījušas noziedzīgus nodarījumus līdz 2020. gada 11. jūnija likuma "Grozījumi Krimināllikumā " spēkā stāšanās.

2020. gada 6. jūlijā spēkā stājās grozījumi Krimināllikumā, saskaņā ar kuriem Krimināllikuma 55. panta pirmā daļa ir nelabvēlīgāka nekā iepriekšējā likuma redakcija, jo noteic, ka par sevišķi smagu noziedzīgu nodarījumu tiesa var notiesāt nosacīti ar brīvības atņemšanu ne ilgāk par trim gadiem. Šādos apstākļos, nosakot sodu apsūdzētajam, jāņem vērā Krimināllikuma vispārīgās daļas redakcija, kas bija spēkā līdz 2020. gada 6. jūlijam kā labvēlīgāka apsūdzētajam, jo paredz, ka brīvības atņemšanas sodu var noteikt ne ilgāku par pieciem gadiem, notiesājot nosacīti.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ilgstoša brīvības atņemšanas soda izciešana neveicinās viņa resocializāciju un soda mērķa sasniegšanu.

Tiesa atzīst, ka sods brīvības atņemšanas veidā nosakāms nosacītas brīvības atņemšanas veidā, nosakot pārbaudes laiku, lai apsūdzētais /pers. A/ pierādītu un attaisnotu pārliecību, ka neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus un ir izdarījis secinājumus par turpmāku likumpaklausīgu dzīves veidu, dodot iespēju neizciest sodu reālas brīvības atņemšanas veidā. Lietā nav ziņu par to, ka viņš varētu radīt pastāvīgu apdraudējumu sabiedrībai un viņam ir lietderīgi dot iespēju laboties un izciest sodu, atrodoties sabiedrībā. Tiesa tic /pers. A/ tiesas sēdē paustajai nožēlai un tam, ka viņš ir apzinājies izdarītā sekas.

Vienlaicīgi saskaņā ar 2017. gada 8. jūnija likumu "Grozījumi Krimināllikumā" Krimināllikuma 55. panta piektā daļa, kas stājās spēkā 2018. gada 1. janvārī, izteikta šādā redakcijā: "Nosacīti notiesājot, var piespriest papildsodus. Papildsodu – probācijas uzraudzība – izpilda tikai tad, ja tiesa nolemj izpildīt spriedumā noteikto pamatsodu." Šī likuma Pārejas noteikumu 1. punktu personas, kuras izdarījušas noziedzīgu nodarījumu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, saucamas pie kriminālatbildības saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Šādos apstākļos probācijas uzraudzības noteikšanai /pers. A/ nav pamata.

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. A/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš ir izdarījis 2017. gada 6. oktobrī, tātad pirms Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra sprieduma.

Tiesa secina, ka šajā gadījumā, nosakot apsūdzētajam sodu, piemērojami Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumi, jo pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīgā atzīšanās izdarītajā, tiesas sēdē izteiktā nožēla par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka vainīgais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā pēc 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" izteiktos priekšlikumus, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un viens atbildību pastiprinošs apstāklis par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas jau ņemts vērā pie pamatsoda noteikšanas. Tāpat tiesa ņem vērā, ka noteiktais neizciestais piespiedu darbs nav izciests ierobežojumu dēļ.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta (2^1) daļu, ja par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem vienā spriedumā vai pēc vairākiem spriedumiem ir piespriesti pamatsodi – piespiedu darbs un brīvības atņemšana, kuras termiņš kopā nepārsniedz trīs gadus, tad sodu – piespiedu darbs – izpilda patstāvīgi. Šādos gadījumos piespiedu darba izpildi uzsāk pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas, bet nosacītas notiesāšanas gadījumā – uzreiz pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Šādos apstākļos, kad par Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu tiesas ieskatā /pers. A/ nosakāma brīvības atņemšana uz četriem gadiem, ar Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra spriedumu noteiktais neizciestais sods: piespiedu darba 22 (divdesmit divas) stundas aizstājamas ar brīvības atņemšanas sodu saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta pirmās daļas 2. punktu.

Tiesas ieskatā šajā gadījumā /pers. A/ galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus, jo piespiedu darbu pilnībā nevarēja izciest ierobežojumu dēļ.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko

attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētā izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (*Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka apsūdzētajam noteiktais soda mērs par noziedzīgo nodarījuma izdarīšanu ir individualizēts, samērīgs ar katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu un tā mīkstināšanai nav likumīga pamata.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Reāla soda izciešanas gadījumā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2017. gada 6. oktobra līdz 2017. gada 8. oktobrim (divas dienas). Soda izciešanas termiņā ieskaitāms izciestais piespiedu darbs 198 (simts deviņdesmit astoņas) stundas un izciestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību aizliegums – daļa no 2020. gada 27. oktobra līdz 2021. gada 9. februārim pēc Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra sprieduma.

/pers. A/ nav piemērots drošības līdzeklis, un tiesa atzīst, ka tas nav piemērojams.

Lietiskie pierādījumi: pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 8mL GBL sat. šķidruma KP pudelītē, ievietoti aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi L14-0743291 un atstāti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 17.-782. no 07.10.2017.; pēc ķīmiskās izpētes atlikušie 0,3 g hašiša, ievietoti maiņā un aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi L14-0743293 un atstāti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 17.-783. no 07.10.2017. – iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Juridiskās palīdzības sniegšanai apsūdzētajam /pers. A/ kriminālprocesā pieaicināts aizstāvis M. Silins, kuram par veikto darbu pienākas atlīdzība 72,60 EUR. Minētie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu ir piedzenami no apsūdzētā /pers. A/ valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511. pantu,

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra spriedumu un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 2 (divām) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 4 (četriem) gadiem 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu reāla soda izciešanas gadījumā soda termiņā ieskaitīt šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadīto laiku no 2017. gada 6. oktobra līdz 2017. gada 8. oktobrim (divas dienas).

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt izciesto piespiedu darbu 198 (simts deviņdesmit astoņas) stundas un izciestā papildsoda - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību aizliegums – daļu no 2020. gada 27. oktobra līdz 2021. gada 9. februārim pēc Vidzemes rajona tiesas (Cēsīs) 2020. gada 16. oktobra sprieduma.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. A/ 10 darba dienu laikā jāreģistrējas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā piespriestā soda izpildes uzsākšanai atbilstoši savai dzīvesvietai.

/pers. A/ drošības līdzekli nepiemērot.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 72,60 EUR (septiņdesmit divi *euro,* 60 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā tiesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Lietiskos pierādījumus:

- pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 8mL GBL sat. šķidruma KP pudelītē, ievietoti aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi L14-0743291 un atstāti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 17.-782. no 07.10.2017. – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā;

- pēc ķīmiskās izpētes atlikušos 0,3 g hašiša, ievietoti maiņā un aploksnē, kas aizlīmēta ar drošības uzlīmi L14-0743293 un atstāti glabāšanā Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr. 17.-783. no 07.10.2017. – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese . A. Dzērve